

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۷ اکتوبر ۲۰۱۱

استقلال کشور

با مبارزه زحمتکشان به دست می آید

نود و دو سال قبل از امروز، غازی امان الله خان با عزم راسخ و با پشتیبانی تمام زحمتکشان افغانستان در مقابل بزرگترین امپراتوری جهان (انگلیس) ایستاد و استقلال مملکت را به دست آورد و پرچم استقلال و رهائی از استعمار را در فضای نیلگون کشور به اهتزاز درآورد. غازی امان الله اولین شاهی بود که سیستم برده داری را در افغانستان ملغاً اعلان کرد و هزاران غلام و کنیز به امر او آزاد شدند و سیستم برده داری را در کشور خاتمه داد و به آن نقطه پایان گذاشت.

اما استقلال افغانستان که با بازوی توانای زحمتکشان کشور ما به خصوص دهقانان به دست آمده بود، دیری دوام نکرد و بعد از آن انگلیس ها دوباره حبیب الله کلکانی مشهور به بچه سقاء را علیه دولت امان الله خان تحریک نمودند و او دوباره کشور ما را به سوی تاریکی و جهالت سوق داد. در سال ۱۳۵۷ نوکران روس ها با شعارهای نان، لباس و خانه به کشور ما هجوم آوردند و نه تنها به زحمتکشان نه نان دادند، نه لباس و نه هم خانه، بلکه تا توانستند نان شان را گرفتند و خانه های شان را هم ویران کردند. اما زحمتکشان افغانستان اینبار نیز آرام ننشستند و به مقاومت استقلال طلبانه پرداختند. این دهقانان زحمتکش و کارگران کارخانه های مختلف کشور ما و کسبه کاران بودند که راهی سنگرهای استقلال شدند و خون دادند ولی اربابان و خان ها ثمره جنگ استقلال طلبانه آنان را دزدیدند. زحمتکشان ما مجروح شدند، خانه های شان ویران شدند، مهاجر شدند و کودکان شان یتیم ماندند و خانم های شان بیوه شدند، ولی دزدان مقاومت آنان، امروز پولدارن کشور ما هستند.

اما اکنون باز زحمتکشان تجربه می کنند که استقلال شان از میان رفته است. زیرا: باز اینبار ۴۹ کشور در وطن ما هر کاره هستند. دولت فعلی بدون حمایت پولی این ۴۹ کشور بیچاره است و از همین خاطر دولتی هائی که چوکی های بلند دارند تلاش می کنند تا با این کشورها قراردادهای "دوستی" درازمدت امضاء کنند. باز خانه های زحمتکشان ویران می شود. در بمباردمان خارجی ها زحمتکشان کشته می شوند. در زندان ها زحمتکشان به سر می برند. زحمتکشان کار ندارند، لباس ندارند و خانه ندارند، مادر شان کشته می شود، پدر شان کشته می شود،

برادر شان کشته می شود، خانم شان کشته می شود، بچه و دختر شان کشته می شود و حتی بر گاو و بز شان نیز رحم نمی شود.

این زحمتکشان هستند که همین اکنون بیشترین قربانی را می دهند، بیشترین چه که تمام قربانی بمباردمان های ۴۹ کشور جهان را همین زحمتکشان می دهند. با وجود ملیاردها دالری که به افغانستان آمده و به نام مردم افغانستان به دولت حامی خارجی ها داده شده است، همه را دولتمردان و پولداران و خارجی هائی که بمبارد می کنند، خود مصرف کرده اند، دفترهای شان را لوکس ساخته اند، لندکروزر خریده اند، بلند منزل جور کرده اند و کارخانه ساخته اند، شهرک جور کرده اند، پس در چنین وضعیت سخت و دردناک زحمتکشان هیچ راهی دیگری ندارند، مگر این که مثل سابق یک بار دیگر توان بازوی شان را نشان بدهند و در استقلال زندگی کنند.